स्वप्नविपाकभंक॥ सांनिष्यन्नकांनमभांसमीक्षकस्वप्नइहंनिजगादसर्वो॥सानिष्यन्नकापिनिभस्यरुतंनृपस्यवाक्यंयविभंकमाना॥
रुनांकःभस्वस्यविपाकिहंतुंमलानृपंवाधयितुंवराष॥भंकानकार्य्यारवलाकिरवरूपंश्रोहिस्वंकिलकस्यसर्वं॥जयोविनाजन्कूभलं
सुरास्यनाचिरूखंदयनिहत्यतिष्ठ॥तत्रुमालस्वप्ननिमिरूविहंप्राहृयनस्वप्नविपाकहेतुं॥जपेरुकाभंषनिवेद्यस्वप्नं इहंनवाप्र
किरवेदिलाला॥श्रुत्वाद्विजोऽनमहीरुनाथस्वप्नविपाकस्यनिमिरूविहेतोः॥विहायपरुस्यविनाभरुंनाहरुथानस्यवलाधिरुग्रास्वप्रापि
यस्यनदनाविभीर्म्हाःयरुनिकस्यस्वलाभद्विपाकं पुत्रस्यचरुहिविनाभिनाम्नाधिनष्टोवासरुआत्मरुपःस्वहरोःसर्वाद्विजारुकअपि १४
दवनाश्वरुलोरुलिर्नलयसमाययाच॥मादवनांभसरुनहिप्रसन्नाधर्मचसंधचशुरार्थचान॥यचापिलोकमनमोवायिष्ठाचरुन्भुजस्व
रुनयंरुभलं॥श्रवंसराजामनसात्रिचलंभालानृस्वरुपंमालजंच॥रागाहिरुजःपतिगफदरुरुक्लोरुकीवविगतादयागः॥मपाकनो
ग्रास्वबलाविधयस्यनिष्यन्नश्रुताकिंकिपालेकार्य्ये॥संग्राहिरुभरुऊभिलाधिपामस्वंसमरुंसहचानयाते॥लरवंतमरुंनृपभासना
रुभादयमानंपतिनयावनम्रःस्वयंविरुकाऊनलाकिंकार्थमवोचयरुंऊभिलाधिपासः॥स्यक्तिश्रीपाटलिपुत्रादुरमेरुमन्त्रसाह
सुसमासादितरुफलंधुसोमपसरुछलदविनतेविप्रलयभः॥कलापंकोकिलधवलदुकलवसुधवत्यदरुरोगशोलग्यगर्वखवी
रुकविपूलनिपूप्रलापभेरुवाजातिचमश्रीविलासानाप्रतंकिप्रविविलाननकसापनवरुकभणष्ठकपाठीरुकोविमरुवप्रतिपादपीठ॥

सरुकुल कमल विकाश वास्तव्यः स्फीत सौर्य मौर्य महावेश वनपंचानन श्रीमदर्भाक दत्त कुक्षि लाधिपं श्रीकुऊनक भूसंबोध
यति॥ यथा॥ द्रघपानि वपयुपः कुचनिग मेशीपनि भ्रुरुचाविजः पूयदरख भाजनपविजः भारुधि ध्वीपिट कलग्राहि लाषविषपाठीकु
गनत्र भक्षपटः पापान्नृपरूपथोवनात्साहसात्सदलाकि लाचनमहिनिर्वसनोनिर्वास्यतां ज्ञाननोऽतेतुऊ कृष्णसम्मदर्थनाप्रत्ता
यः॥ राजा मुक्तमकावलवान्महीऊनाकृपापरऊजि लाधिनाथं॥ ऽघार्यतां लाचनस्य नेत्रोपार्यस्यकल्क कृतघः॥ लरवार्थमिप्रा
गतानविचार्य्य विसर्ज्यमाहः कृपयाः कृपात्मः॥ प्रीत्या कुमारस्य नृपस्यहिंसा दालायमानान्नृपतिर्व वाससूर्मकृलाम्नि वन्नसो
धः॥ सर्वज्ञ एवाघहरोकिलस्य॥ घघः कुमार्यस्वरुपोपियस्य गस्य कूहान्यत्र दयासहाहि॥ प्रतिक्षचिल्लनाविचिन्त्य कार्य्यं स्वयं नप
स्पृशिवकुभवा॥ रयोस्तहाच्च कुमलभव दृष्टातकोप्रतिहिंसवकु॥ एव कृतेगते प्रतिहिंसवकुं निशीऊ वाष्याकुलिंगऊमाचः
॥ किंमतदिरयणा मेमयाकृः स्वयं घमादय दर्शलरवं॥ गाहणवारः सहदुर्हाहा नि विचिन्तुमि रथाकिंगतिवृप्रन्याः॥ ऽस्मि सुस
कवत्सनादयापि साचिकर्यानि श्चलरधैर्यहलिः॥ एकविलकावदियेनलंघाचक्षत्रकोपरयान्नृपाय॥ मिथ्यापवा चाक्रोपिता
पिराजाप्रसादमायाकिनशत्रवादः॥ नकृपानिलेद्यपिलकनामि कोपाग्नि तापं प्रशमं स्वरवाय॥ ऽस्यापिकृत्कासनहंगऊमामहीपक
र्मा व्यसनी दयाऽस्तु॥ विनश्यत्क्रोधमयमंत्रीव चकृऽलस्का कविकाम रूपं॥ का नामतासि ऽासिक प्रकाशे कृष्णप्रदीपघृतमंग
रमाक्ष॥॥ स्वाकथयास्वीकृत लाहलाहा संत्रासकरंचकृत्रिगि प्रयत्नाग॥ रूपं नदंकलत्र सुतुऽालस्वभावली चित्रमातिकृचित्रं॥

चिनं विचार्य्यति नयनद्वयन कस्मिन्नपि निष्कारणि मुखपिनाद्रि ॥ निवार्य्यमाना पिजनैः सबाष्पैः कर्कुसमेकुन्नयन निरुत्त ॥ ४८ ॥ कः कृपालो
सननन्नु पुत्रः प्राह्य च ॥ ४९ ॥ चिलाषसादयित्वाकनकानिदत्वा कृता कृलिंयवमवाचनप्र ॥ भृत्वाणनार्म हिनसानि दभमत्यान
यश्चनयन मदीथा ॥ नजापनोधैरवकामदर्थ रोग्धे प्रमकर्मविपाकभवा ॥ ५० ॥ स्थिरंतन नृपात्मजो न सर्वनिषादजणिकानि भम्या ॥ ५१ ॥
कुमानं कमरीकुमाश्चनलावदनसाकृलया दमार्द्रा ॥ आयुक्त मत्तवलमेकुमान नेवालसहमानयनप्रहर्ष ॥ माहाद्धिश्कालिमपाह
यधावक्कुकुवदनयनंहनस्तः ॥ ५२ ॥ भेवमकुंचसनाग्रस्तः अलाभिनस्कंमकुटं विमुच्य ॥ दत्वापुनः स्कान्यनिषाधयित्वा स्वाकंसमुत्ता
दनमर्थयङ्के ॥ ५३ ॥ स्मर्थिकं मननपात्मजेन कृत्वातदंकःयनिभाहितासा ॥ उत्याटपिव्याम्यहमङ्गिणीतं ॥ ५४ ॥ लादस्कसनाकिंकी
॥ तलिनकः सोस्थिनधीः कृपालकस्थापदेशयभरण्य सकृता ॥ सायसनस्मृत्य विवाधितालः कृता कृलियवमवाचनप्र ॥ ५५ ॥ मावि
पलिं रवन्नभविदिलागनाथदिष्टंयभसाहकर्व ॥ पश्चात्तिनिमेरवलसर्वभव नास्तिहिकाश्चिदकृतानि भूवलक ॥ ५६ ॥ कल्यंकः मिथारवल
कमनात्रहिताथं कम्माः सखवाकृतनश्च ॥ ५७ ॥ यनेवमाहाय विपाकवि हैस्तानेधर्म्मम्नूदमिताहि ॥ अनिवृतासंख्यनिपश्चणामणन्
पदभनमनसाधृतस्य ॥ ५८ ॥ उत्यागनेहनविरंमिशास्यनत्रक्षयस्यास्किनतांहिपश्च ॥ ५९ ॥ गः पुनस्तंपुरुषकृभालेपित्रनिदर्भभिनसाति
भूवला ॥ अनित्यतामवनिभायचिक्रे कृतांकृलिनवमवाच धीनः ॥ ६० ॥ सोस्यतावन्नयनंप्रीयभेकं समुत्पा पमनेवहस्त ॥ ६१ ॥ समर्प्पयस्वंसहस्त

सदैव ऽस्वप्ननिरिक्षणेन शङ्का कलङ्कैः भृशमाकुलेऽहं॥ अद्यापिमे नक्षति लाधिवा हानिर्नकिंकुमारः प्रहितोतिलेखं॥ किंविस्मृतो नित्यमविस्मृत
स्य तस्याहमासन्नसुखस्य॥ चिरप्रवासेनजनस्यउनं स्नेहव्यवस्थाःशिथिलीभवन्ति॥ भृशोमिचेतःममकोउवन्धुर्मुहुर्द्विपंचाभवदक्षरोकः॥
तुल्यमेव श्रवणाउत्कं गन्धर्वलोकादिवगीतशब्दं॥ तस्यैवतावन्मृदुगीतमेतन्मुहुःसकस्मात्किमिदंनजाने क्षणांविचिंत्येतिविनोदनार्थं
जनंसमाहूयजगादराजा॥ गीतंकरुणालेनमनोहरेण प्रसन्नवीणास्वरंचैवश्रुतिनिश्चितंस्यात्॥ अभ्यागतश्चेद्गृहनकिंचिन्नवेत्तिदुष्टुमयकु
शालः॥ कर्मक्षयंधैर्यतांचैवसुचयन्नित्यक्षतेतदनेनास्मिन्नदेनाधैर्यादकम्पिताभूत्॥ कलंहसेवनस्यप्रेमान्नवन्चितःकरी॥ तज्ज्ञ
स्तुकरुणालस्यसप्तांतमिहानय॥इत्यादिष्टेनरेंद्रेण तथेतिसजनोगतः॥ कृत्तिशालामुपविश्यदृष्ट्वातंवनीपकं॥ प्रीतयनातयाप्रातंव
र्णविच्छन्दितांकृतिं॥ अन्धरुक्षविरूपाङ्गं दृष्ट्वाप्रत्ययोसच॥ ननुपत्यागतंतस्य नरेंद्रस्यपुरोगतः॥ कृताञ्जलिपुरोनत्वा विनयेनैवसद्वचः
नासौराजन्करुणालस्ते पुत्रोगान्धविकस्तुहि॥ अन्योवातातपायीतवर्णाविच्छन्दितांकृतिः॥ वनीपकोविरूक्षाङ्गःकृशोभाग्यसहायकः॥ह
स्तिशालाश्रितोवीणावाद्यनस्तमवस्थितः॥ इतितेनोदितश्रुत्वाराजाशोकःस्मोहितः॥ विषादितसमुद्विग्नमनाश्चैवव्यचिन्तयत्॥ स्वप्नान्तरे
निमित्तानियथादिष्टानिमंतथा॥ निस्संशयंकरुणालस्यलोचनेनिधनंगते॥ इतिनिश्चित्यराजासस्मरंदुःकाविषादितः॥ तंजनंसमुपाहूय
पुरेवमभाषत॥ शीघ्रमानीयतांभेषमस्तमीपंवनीपकः॥ नहिमेशाम्यतेचेतसुतस्मरनचिन्तया॥ इतिराज्ञादिष्टंश्रुत्वासत्वरंसगतः॥

हलिया लास्थितं तंच समेत्यैवमभाषत:॥ कस्य पुत्रोसिकं नाम कस्य तेजनकोवद॥ इतितेनोदितं श्रुत्वा सकृपालो पिचाववत॥ अशोकेनामरा
जासोसौर्यवंशाधिपप्रभु:॥ कृतंतेनेयंपृथिवीयस्यवंशेवर्त्तितिष्ठतेत॥ तस्य राज्ञान्वरुपुत्र: कृपालइति विश्रुत:॥ धर्म्मराजस्यपुत्रोहं उद्भवस्यसा
क्षतंभवेत॥ इतिश्रुत्वाकृपालोयमितिमत्वाजगत्प्रभु: सतं॥पत्नी सहितमाहूय राज्ञोनिकटमुपानयत॥ राजा दृष्ट्वाकृपालंतं सन्यभार्य्यासहागतं॥वा
ताप्यभिदधाङ्गरुदन्नेवमपश्यते॥ सहिसाधोकृपालस्त्वं सत्यमेवप्रियवदा॥ इतिश्रुत्वाकृपा सेन खाजनकंनृपं॥कृपालोहमहाराजनतव
पुत्रसुसांप्रतं॥अन्धीभूतोमुनिन्द्रस्यपुत्रोभवामिचात्मदक॥श्रुत्वेतिराजा तमुदस्तनेत्रंसमाघ्रायं श्रीरहितंविलोक्यपत्रंप्रतिहाय वक्षसाय
महितलेमोहहतपत्रात॥पुनकृपालस्यमुखानिरीक्ष्यनेत्रोद्भवंशोकपरितप्तचेता:॥ राजा शशोकप्रतितो धरण्यांपपातमूर्छितोभूस्ततोकदंध
सलब्धसंज्ञोनेनेकजलेनहिमच्छटाशीकरसोरभेण॥स्पोपमाप्तंस्वसुतंकुमारंमुसक्रमानोवाचिरंरुरोचात्मथामुकृत्वा नृप आश्वसित्वाक
ण्ठेपरिष्वज्यचसाश्रुकण्ठ:॥मुहु:कृपालस्यमुखंपुनर्वीक्ष्यवहुविराजाविललापतत्र॥नेत्रेकृपालजीतेमविलोक्यसुतंकृपालेतिपुरावभाषे
तदस्यनेत्रेनिधनंगतेतेपुत्रकृपालेतिकथंहिवक्ष्ये॥हापुत्रनेत्रोत्सवजीवलोकेकस्मादिमांदु:खदशाश्रितोसि॥विलोभनंतत्सुखदरियांश्रुतो
चनाम्भोजयुगंगतंतेतोगा श्रियंभसेगुणारत्नकोशंसरस्वतीवल्लभसत्यराशे॥त्वन्न: कृपाविभुमन्तुपुत्रातोहिमाहन्ताम्भोजचनादिवश्री॥ रूपं
कृतंकेनमसङ्गसाधंकृपाविभर्तिकवदुर्घियं॥नादियतेमेहृदयंनजानेकेनास्यदत्तंकुलिशोयदेहा॥ क्वासोजनस्त्वंहिभवाजुसारीकल्पा
उरत्वंतवनिश्चलेयं॥सकेनपत्रोपिवोरुशोकंछेपिसाधोरिवधैर्यवृत्तिः॥कथय कथयसाधुपुत्रतावदनमिदंतवकेचानेत्रगगणा

मिव विपन्नचक्षुतानवगतदर्थवृत्तिः शरीरसिरःपुराविनाशं॥ नवनयनविनाशशोकदग्धंवनमिवसीमविमुक्तावकुधर्मं॥ मृत्यु श्रुसंयोगवि
श्रीरंप्रियलाभिनसास्यवचानिसंस्थ॥ नत्वाऽजगरस्तमुवाचधीरस्मूरंगनर्कंदवनीर्य्यधर्मी॥ विहङ्गभूमीपुरुतंशोकंशुचाहिरोनभव
तिधीरः॥ क्षयायगर्त्तिननोचतीनामिषस्वभावोभवितव्यताया॥ ऐश्वर्य्यमाश्वर्य्यसुखावतसंत्यवरपंत्रलक्ष्मीतिलकंवपुत्रं शरीरनयातिप्रतक
तानानमेकर्म्मनिर्म्मितंनिर्म्माणकृतंनशरीरं॥ भवंदभावाऽभवेसिंसत्यस्वभावोयदिभावकर्त्रा॥ ध्रुवंनऽर्थुनयेसदेतेसंत्यकभोगाविवनि
त्रिवासं॥ राजन्नीतंरवलनेवशोच्यं किनश्रुतंनमुनिवाक्यमेतत्॥ यत्कर्म्मभिस्तोयि जिनानमुक्तःप्रत्येकशःसुहृदेसबंधवा॥ लभ्यामकल
स्थाश्चपृथक्जनाश्चकृतानिकर्म्माणयशुभानियेहिमां॥ स्वयंकृतानामिहकर्मणांफलंकथंपरेवक्ष्यानिपरेदकृतं॥ नशस्त्रवज्राग्नि
विषाशिप्रवर्षाऽऽर्द्रनिपीडांनभसोविवर्षणां॥ शरीरलक्षैरणाकृतेनपार्थिवपतन्तिदुःखान्यशिवानिदेहिनां॥ इत्युदितंतेनसुतेनराज्ञाश्रुत्वा
सशोकाग्निविदग्धहृत्सा॥ पुत्रंकृशाऽलंसमभिक्षमातस्तत्कर्महेतोःप्ररुदन्नपेदे॥ केनोह्यतानिनयनानिसुतस्यमह्यंकोजीवितंसुमरं
स्वजिनंमवत्सः॥ शोकानलेनिपतितोह्यपयुच्चण्डःआत्वत्पुत्रलघुकस्यहरामिदण्डं॥ इतिप्रदुष्टःसविपत्तिमिनापिचाप्तनःशोकमयेन
राज्ञा॥ न्यवेदयल्लोरवनिवद्रमस्मैशनैर्निजंनेत्रविनाशहेतुं॥ श्रुत्वावचस्तीव्रमृषासहृत्सा विचिन्वमानःस्वपिनप्रहन्तां॥ कथंधरापरिभ
ग्नमूलःपपातशार्ङ्गीवमहीपतीशासलब्धसंज्ञःकुटिलंविचिन्त्यतिमस्मिरंक्षारचितप्रयोगं॥ समुद्यतोस्त्रीवधपातकेपिधर्मादरोवि

निगृह्येत्या ॥ ततः सराजापरिकोपितात्मपुत्रविपत्तिप्रतिरुद्धचेताः ॥ तांतिष्ठरक्षामतिदुःखदृष्टिं प्राहुयसंतत्क्षणचपर्य्यसाधत ॥ कथंहरेत्वंननि
मज्जसेक्षितौ छेत्स्यामिशीर्षंपरशुप्रहारैः ॥ त्यजाम्यहंत्वामतिपापकारिणीमधर्मभूताश्रियमात्मनिर्वा ॥ उक्त्वातनेत्रेप्रतिधाट्यनिर्गावस
तिष्ठमशत्रेश्चकृतं ॥ जीवन्तिमूलामतरोहयिष्येछेत्स्यामिनासामसिनासितेन ॥ क्षुरेणजिह्वामथकर्तयामि विषेणवाथोपहिताग्रशस्त्रैः ॥
इत्येवमादिप्रचपुत्रयोगंवदुष्प्रकारंहृदयदरेदु ॥ श्रुत्वाकुमारोलःकरुणात्मकःसविह्वलयन्नासगद्गदेन ॥ अनार्यकर्मार्यधितिक्षुर
क्षितात्वमार्य्यकर्मभिरवमोधहिंस्यं ॥ फलंहिमद्यासदृसंनविद्यतेप्रभोतिजिह्मक्रमतेनवर्णितं ॥ स्वसप्रोक्तविलावकारेतस्मिन्मृतिकार
रसमुद्यतंतं ॥ अवार्य्यदुःसहदुःखयोगंस्वकर्मपाकेनवदन्कुमारः ॥ तमब्रवीद्भूमिपतिर्मथार्तः शोकेनकोपेनवदन्समानः मोहाकिमेतादृ
शमीदृशंनार्य्यार्यकार्यंप्रहरक्षांपरिरक्षसित्वं ॥ द्वेषोद्यतंस्नेहनिबन्धनंवातस्यमनीयस्यसविमुह्यः ॥ यस्योपकारेलिनरोषलेशास्तस्योपका
रेस्मिन्नरोषलेशःनस्योपकारेपिकथंप्रसादः ॥ इतिश्वसन्तंप्रलपन्तमार्तंधीरःकुमारंपितरंजगादाराजन्नमुंखलंवोलिकश्चिन्नोवापकारे
पिनमन्युतापः ॥ मन्युप्रसन्नेयदिमेजनन्यायेनोद्धृतंवस्वकरेणनेत्रे ॥ तेनेनसत्येनममास्तुतावन्नेत्रंपुराकृतमेवसद्यः ॥ इतुक्तमात्रेनृपनन्दनस्य
प्रादुर्बभूवाक्षिसरोजयुग्मं ॥ सत्यव्रतप्रत्ययकारिलोकेविलोभनंतत्क्षणमेवलक्ष्मा ॥ नृपस्तदिक्ष्वाकुसुतंप्रजातंविराजमानंनयनद्वयेन
तेयोवराङ्गंविमुखंविलोक्यनयात्मजंसंप्रतिनन्द्यमूर्ध्नो ॥ घोरंपचारंसहसाविधायधात्रापुरोकारमथोसिनोदः ॥ क्रोधानलंनक्षितिलाधिपेन

नन्महर्षिणा दुःसहमुत्ससर्ज ॥ ततः कृपालुर्विभुरक्षचक्षुः प्रत्यक्षसत्यात्मभवस्सिद्धः ॥ विरत्नसेवात्यजरागितप्तः सम्बोधिचर्यामरतोवभूव
॥ तच्छ्रुत्वाकौतुकसर्वमिक्ष्वक्ष्मेशविस्मयात् ॥ यशस्सनंधीतिविदं पप्रच्छरेवमादरात् ॥ किंभद्रलक्ष्मलक्षेन पापकर्म कृतंपुरा ॥ नृपात्मजास्याहसतो
वनेत्रमुत्पाटितादुना ॥ किंचतेनकृतंपापं शुभकर्म्मकृतंपुरा ॥ भूरपूर्वाधिकं शुद्धं नेत्रसुग्मंभवाप्यते ॥ कस्यपुण्यविपाकेन राजपुत्रश्चिरंते
भाक् ॥ स्मतत्सत्यं भवान्कृत्स्नासमाधिशतसर्ववित् ॥ इतितेप्रार्थितं श्रुत्वासंसंघस्थविरयशाः ॥ तथेत्याश्रुत्य तान्सर्वान्भिक्षुदृष्ट्वेवमादरात्
प्राभूत्कुक्कुटकःकुरोशवरास्यांजिघांसकः ॥ सयर्षायांहिमालयंमृगयाभिरतोचरत् ॥ तंचगृहानिविष्ठांनिपंचमृगशतानिसः ॥ वाणत्यासमा
साद्य सर्वाणितानिप्राणहीनान्तंचतेषांमृगाणांस्मसर्वेषामन्यनान्यपि ॥ कृत्वाहस्तपादश्चवाचेत्यागृहमाययौ ॥ ततस्तान्नकुलोनीत्वा
गृहेहत्वासलुब्धकः ॥ तेषांमांसानिविक्रीयकुटुंबंसचिरंसुखं ॥ मृत्वापविपाकेनकुक्कुटकस्सदुरात्मकः ॥ नरकेषुभ्रमन्नथीभूतोऽस्वार
भूत्वान् ॥ ततश्चिरात्समुत्तीर्यमर्त्यलोकेऽराकृतिः ॥ पश्चजन्मशतान्येवमूकोभवत्सदा ॥ मन्यध्वंभिक्षवोयंमांसिद्धोलुब्धकोऽधुना ॥
अयमेवकुनालाहिसत्यमेत्यचक्षुषा ॥ तत्पापदोषपाकेनकृपालेयंनृपात्मजः ॥ अपिहत्वास्वयंनेत्रेऽन्याद्यदरवमाप्तवान् ॥ ततोन्य
जन्मनिश्चक्षुष्पत्रेऽन्धोभिधोभवत् ॥ सचेत्प्रतिमानेत्रेशुद्धेनाघातिनंव्यधात् ॥ ततसंज्ञोगसेज्ञेसप श्चान्नापानलाहतः ॥ भूयसंक्ल
प्तंतत्रेवसिन्नीलमयंव्यधात् ॥ अभ्यर्च्यश्रद्धयाभक्त्याप्रणत्यासाञ्जलिर्मुदा ॥ क्षमाप्रयत्नंकृत्वाप्रार्थ्यदेवमादरात् ॥ तमलेभ

गवान नाथ मया मूढेनयत्कृतं॥तन्मेपराधतां शास्ताभवान र्क्षतु समर्हति॥एवं स श्रेष्ठिपुत्रेस्त्र चैत्यसेवारतोसदा॥चिरत्नरा रांगत्वा सत्यध
र्मरतो भवत॥योसौ श्रेष्ठिसुतोसार्थः कुणालोयं तदा भवत॥इतिसत्य मयाख्यातं गुरुणामे यथाश्रुतं॥य स्त्रैत्यप्रतिमा नेत्रंसुरूपं नेविधापति
तं॥सततत्पापविपाकेन नेत्रस्य हायिवो द्भूतोयं स्त्र तच्चैत्य विस्रस्य नेत्रे रत्नमये व्यधात॥सततं पुरापविपाकात्र नेत्रस्य प्रोद्भवेपुनः॥ततोत्पज
न्मनि श्रेष्ठि पुत्रस्याप्य भव त्पुरा॥कुणा लोयं तदानेनयत्कृतं तत्रि रम्यतां॥पुरा यस्मा भगव द्भो क्रकुच्छन्द स्तथागतः॥मुनीन्द्रः सर्ववी क्षु
स्त्र धर्मराजा जाजुरः॥विनायकः समस्तं स्त्र सर्वसत्व हितार्थ भृतं॥उक्तकार्य्यसमाप्यव ततो निर्वृतिमाययौ॥तस्या शोकेन भूपेनः तत्र संस्कृ
त्यवह्निना॥तत्रा तुगर्भितं चैत्यं रत्नचयंप्रकारितं॥यथाविधिंप्रतिष्ठाप्य स्कृपितंतन्महोपिच॥अत्यद्भुतं तत्र सदापि सम्प्रसिद्धतं ततं
कालेन्नृपोशोकः सोपिमृतोदिवंययौ॥तत्रा श्रीकोनृपाराजा राज्यप्राप्तप्रतिष्ठितः॥तदानेन नृपेणापि तत्र चैत्येप्रमोक्षितः॥तानिसर्वानिर
त्नानि चोरिकेराहृतानिवै॥तदान्तत्स्वरूपमालोक्य विस्मिरांकाश्च रोषिनं॥सर्वलोकाः समुद्विग्नाः शोचित्वासंस्वदेहगा॥तस्मिंश्च समये
तत्र श्रेष्ठिपुत्रउपागतः॥तल्लोकांश्चाति तान्दृष्ट्वा प्रपच्छैवं सविस्मयः॥किमेवं भवता शोकं कुतः केनात्र जायते॥वक्तव्यं चेतदा श्वत्रसुरूपमक्ष
मर्हथ॥इति तेनकथापृष्टे सर्वतेपौरिकाजनाः॥तं श्रेष्ठिसुतंसाधुं वोचयंतुसमुद्यतेन॥साधोपरमुनीन्द्रस्य ककुच्छन्दस्य तायिनः॥हेम रत्न
मयंरूप काश्च शोषविशिष्टितं॥अत्रवयं समभ्यर्च्य गत्वाचसरयामहे॥श्रद्धयासह तिप्राप्तुं मुपसेवामहेसदा॥इदानिकिंकरिष्यामिरूपायं

हि विनिर्गतो। इति हेतोरिमे सर्वे वयं शोचामहे सदा॥ इतितेनिर्गदितं श्रुत्वा ससाधुः श्रेष्ठिनन्दनः॥ तत्स्वरूपभाग्यसंस्कार्यपुनारत्नत्रयंव्यधात्॥ यथाविधिप्रतिष्ठाप्यमुदाभ्यर्च्यप्रसन्नधीः॥ भक्त्याप्रदक्षिणांकृत्वानत्वेवप्रणिधिंव्यधात्॥ इदंचसारमाराध्यसकुटुंबसमन्वितः॥ बोधिसत्त्वव्रतंधृत्वा निर्हृतिंपदमाप्तवान्॥ इतितेनगृहेस्थेन संयुक्तादिनचेतसा॥ तच्चैत्यंसर्वदाभक्त्यासिषेवेचक्रेप्रमोदितः॥ ततःसर्वेपितेलोकाः दृष्ट्वाप्रभावंतमोदिनाः॥ तथानित्यमुपाश्रित्य समभक्त्यासिषेविरे॥ योसौश्रेष्ठिसुतःसाधुःकृपालोर्यंनरोभवत्॥ मन्यध्वंभिक्षवःसर्वइति सत्यंनिगद्यते॥ नेत्रापस्परोगवतेक्षणानां बालेयश्चैत्यप्रतिमाक्षिलाघात्॥ अवाप्तवानेषविनाशमक्षोजन्मान्तरेष्वप्यचरज्जपुत्रः॥ सर्व तत्नेत्रोग्रतिमाचकूला दृष्टिविशुद्धिंपुनरससाद॥ विधीरचित्यसत्कृतेनप्रसादिकः काञ्चिमयश्चजातः॥ यथाचचैत्यप्रतिष्ठिसचकेतथा यमाणध्यानरतःसुतः॥ सुश्रीःकल्पंसुगतान्तरेचयुक्तायतत्तुरुघ्नभिक्षु॥ श्रोत्रप्राप्तिफलप्रवृत्तविमलश्लोकक्रमेणासुनावैराग्याज्ज लसत्यदर्शनविधौलब्धाधिकारस्थितिः॥ सम्यक्पुण्यवशादुपेक्ष्यनिशनैःकालेनसंवृद्धतामित्युक्तंस्थविरेणभिक्षुनिवहःश्रुत्वाभव वाप्तिसक्तेः॥ इत्येतद्धरणोदितंमम तथाश्रुत्वामयाकथ्यतेयुयंचापितथात्रनित्यमनिशंश्रुत्वाप्रियंमोदते॥ इत्युक्तंचजयश्रियासुम जिनासक्रमसंश्रयेणविनाश्रुत्वातेयतयस्तथेतिवचसाऽऽकृत्यसंवेदितं॥ इदंकृपालस्यमहीन्द्रसूनोः श्रुत्वावदानंशुभोदयंलि॥ तम् कृपासेवानन्दंविकृत्यसर्वेवोच्चालयंयानिसुभक्तितांशा॥ ॥ इतिश्रीमदशोकावदानकृपालावदानंसमाप्तं॥ ॥अथतेभिक्षवःसर्वेसद्ध

र्मगुरुणामाप्रयो॥ जय श्रियं यतिप्राप्तं नत्वैवं प्रार्थयत्पुनः॥ भदन्ताश्रोतुमिच्छामि पुनरन्यत्सुभाषितं॥ तद्यथागृहीतारख्यातं तथादेशुसमर्हसि॥ इति
तेप्रार्थितं श्रुत्वा सजयश्रिय श्रीजिनोराज॥ तान्सर्वान्समितिं दृष्ट्वा पुनरेवमभाषत॥ शृण्वध्वंभिक्षवसर्वेयथामेगुरुणोदितं॥ वीतशोकावरा
नं तत्सर्वंवक्ष्याम्यधुनातथा॥ यथाहोकिलभूपेनभगवान्शूरनेमिरा॥ भक्तिश्रद्धाभिसुकेनस्थापितं धर्म्मराजका॥ पंचवार्षिकमेवच भिक्षुणाम
र्हतांतथा॥ त्रीणिशतसहस्राणिप्राभ्यर्च्चभोजितान्यपि॥ तद्दृष्ट्वाउमोदितासर्वेश्रुत्वावाहिप्रसादिताः॥ आसप्तमद्याश्रिताःलोकास्त्रिरत्नस्यप
साभजन्॥ ततोतेतीर्थकाःसर्वेतद्दृष्ट्वायेभिमानितः॥ ईर्ष्यापितापितास्तत्रसमीक्ष्यैवंचभाषिरे॥ भवनाथदयंराजाह्यशोकइक्ष्वसेवकः॥ तथाउ
मोदितासर्वेभवन्तिउक्षसेवकाः॥ ततश्चनोजनाःकेचिन्नवन्तिश्रद्धयान्तथा॥ इमेस्वश्रावकाश्चापिनशृण्वन्तिनिसारान्नृ॥ तद्वयंसर्वथासर्वेयशोमान्य
प्रलब्धये॥ कुर्वीमहिततोपायंयथास्यामप्रमाणिकाः॥ श्रुत्वेतितीर्थिकाकेचिद्यशोमानाभिलालसाः॥ तथेतिसंप्रमंत्रकृत्वाकर्त्तमेवपुरश्चरन्
॥ ततत्रसर्वेतेतीर्थश्रद्धालुनांगृहंप्रति॥ गत्वाहीर्वचनंदत्वाहरएवंसमब्रुवन्॥ भदन्ताश्रुयतांसर्वंयद्वितंप्रवक्ष्यते॥ यद्यस्तिसुगतोवांछा
नत्सुधर्म्मंप्रसीदतः॥ अस्माकंमेवसद्धर्म्मंसदत्रशृणुतादरात्॥ बोद्धानांनहिसद्धर्मंयतोमोक्षोनविद्यते॥ इतितेगर्वितंश्रुत्वाकेचिल्लोकाःप्र
बोधिताः॥ केचिद्दोलायमानश्चकेचिन्नवप्रतीतितः॥ तथातेतीर्थिकासर्वेश्रद्धालुपूजनेष्वपिमान्यलुब्धाःप्रभाषन्तःपरेरिरेदिनेदिने॥ ततस्तेमा
तिसर्वेयशोमान्याभिलाषिनः॥ अशोकंप्रतरंवीतशोकंउद्धुमुपाचरन्॥ ततस्तेवीतशोकंतंविज्ञायनृपात्मजं॥ दृष्ट्वाहीर्वचनंदत्वापुरएवंसमाश्र
यन्॥ ततस्तान्समुपासीनान्वीतशोकोऽर्थाभिमानिकाः॥ मरत्यरंसमालोक्यतंनृपात्मजमब्रुवन्॥ जयोस्तुतेमहाराजप्रसीदहतद्भवं

॥ यद्यद्यं ते हितं वक्तुं मिहयामस्मादृशा॥ तदस्माभि हितं वाक्यं वक्तव्यं ते प्रवक्ष्यते॥ यथा हि लुब्धतो बाला॥ तदस्माकं वचश्शृणु॥ अस्माकमेव
सद्धर्म्मं मिहमत्र श्रेयं करं॥ सर्व धर्माधिपेप्रोक्तं सर्व शास्त्रेषु नाहितैः॥ तस्मात्त्वं राजन मद्भक्तिं विहित्वेवप्रमाद्यत॥ अस्मद्धर्म्मसमाकर्ण्य भज
नित्यसमाहितः॥ तथातेमङ्गलं नित्यं सर्वत्रापि भवेध्रुवं॥ सर्वाश्चैव विनिर्जित्य चक्रवर्त्ति श्रेरपि॥ बौद्धमानहि सद्धर्म यतोमोक्षोनविद्यते
तस्मात्ते द्धर्म्मतानैव श्रेतव्याहि कथंचन॥ यतस्ते ग्रहिताभ्रष्टाः स्वकुलधर्म नाशकः मिथ्याधर्म्मा मिवादन्तेजाति धर्म समुज्झिताः॥ वेदद्ध
र्मं वहिर्जाता अवुद्धारण्यावर्त्तिकाः॥ अनाचार अशुद्धाश्च अशुचिव्रतचारिकाः॥ तस्मात्ते भवतारक्ष्या नैवमान्या कदाचनः॥ वन्दनीयन्नतिवो
द्धादर्शनीया नकेनचित्॥ नापिपूजापानपूज्याश्च संभाव्य नैवते सह॥ नश्थातव्यं नगन्तव्यं भोक्तव्यं नापिसर्वथा॥ किंचिदपिनदातव्यं बुद्धधर्म ८२
कथंचन॥ प्रमाद्यदिबुद्धानां शरणंशुधर्म्ममादरात॥ तेसर्वे नरकंगत्वा दुःखानि सर्वदाकुर्युः॥ तस्मात्राजंस्त्वयातेषांबुद्धानां धर्म्ममादरात॥ श्रो
तव्यं नैवकुत्रापियदिसद्गतिमिछतो॥ यदिमोहाद्गुणात्तेषांदृष्ट्वाधर्म्मप्रभाशयेत्॥ सद्यःपापिष्ठधर्म्मपरावेनरकंव्रजेत्॥ इतिहेतोमहाराजन
मामभजत्व कृशासनं॥ अस्माकं शासनंस्थित्वा भजसद्धर्म्ममादरात॥ एवं कृतेपरंहसर्वत्रापि शुभंलभो॥ दुर्गतिंनैवयास्यंचसद्गतिमेव यास्यहि
रत्यसंशयंशुत्वा हिताहितविचारय॥ स्वात्मानोहितंसंस्कर्तुंसम्यक्धर्मेसमाचर॥ इतितेतोथंकिंशेकुंवीतशोको निरुच्यसः॥ नैवंतव
चनंसत्यमितिमत्वाप्रमोदना॥ पुनस्तेतोर्थंकासर्वे स्वंहिधाञ्जिधापतं॥ वीतशोकस्तमाभाष्यपरिवोध्यवशेनयत्॥ ततस्वीतशोकोपिते

षांसत्यप्रमाणायन॥ दुष्टधर्म्मप्रतिक्षिप्तीर्थानां श्रावकोभवत॥ तदाशोकनरेशोसौ भ्रातरंतंविशोधितं॥ तीर्थधर्म्मरतं दृष्ट्वा सप्राहुयेवम
ब्रवीत्॥ भ्रातर्मार्गाद्यसन्मार्गे केनप्रनाथसेवद॥ यतोवोद्रान्प्रतिक्षिप्तीर्थिकानसेव्यसेधुना॥ किमेवचरसेमूढतीर्थानांवरागेधुनाधिकं
ज्ञानंकेवलंस्वात्मप्रोद्घनामभिमानिनां॥ यदिहानेलितेवोद्यचित्तरत्नशरणंव्रजत॥ सत्वानुग्रहमाचार्यवोधिचर्यासमाचरत॥ तथाचेत्तेसकानि
र्यंसिहामत्रशुभवितो॥ क्रमावोधिचरिपूर्य्यसम्बोधिमपिचाप्नुया॥ वोद्रघुयत्कृतंकर्म्मशुभंवाप्यशुभंतथा॥ नहिपाकंफलेत्सर्वंनचरत्य
यात्मपंचनग॥ रतिमत्वात्वयाभ्रातवोद्रेषुश्रद्धयामुदा॥ शुभकर्म्मप्रकर्तव्यंयदवोधिसमिच्छसि॥ इत्यशोकेनराज्ञापि समादिष्टंनिशोम्यसा
वीतशोकमुनिंत्वस्यशासनेसमुपाश्रयत॥ तदृष्ट्वातीर्थिकस्तेचप्रेर्ष्यक्लिष्टमानसा॥ वीतशोकंनमागम्यपुनरेवमुपादिशन्॥ अरेराजरसहा
धीरकथमज्ञोसिमूढवत॥ सगङ्गांसुपरित्यज्यकूपाम्बुपरिसेवसे॥ सर्वथापविविभ्रष्टःसन्मार्गाद्विचरन्मुधी॥ अवश्यंनरकेवीचोपतितो
दुःखमाप्नुया॥ यदस्माकंशुभधर्म्मंश्रुत्वापित्वंविहायये॥ वोद्रानामशुभधर्म्मंचरसेदुर्भगोध्रुवं॥ यदिसत्यंजहास्यंचवक्षामस्तोहितंन
च॥ पश्चात्तत्वंस्वकृतंभुक्त्वानरकेमरिष्यसि॥ तदास्माकंवचःस्मृत्वापश्चात्तापेनतापितः॥ हाहतोस्मीतिनिश्चेतावत्स्यसेनरकेध्रुवं
॥ यद्यवंचरतोवोद्रान्नूनंदुर्गतिसंस्कृतिः॥ तदानोऽचरणांनाम्निविचार्य्यगच्छसंप्रति॥ इतितेतीर्थिकेप्रोक्तेवीतशोकानिभस्यस॥ स
स्मृत्वातत्पितुःस्नायतीर्थिकानींवचःक्षत्॥ तंदृष्ट्वाचनृपोऽशोकोवीतशोकंकृधर्म्मगं॥ पुत्रंतसमुपाकृत्य वोधयन्नवमब्रवीत्॥ रागाद्गतः

॥ इति नाज्ञा समादिश्य चण्डालान्वध्यघातकाः ॥ वध्यानि सम्पूया सीना सत्सु स्त्री स्नतु पालय ॥ ततः सप्त दिवा यावद् वीतशोकस्य मन्दिरा ॥
तत्सर्वं नृपती कृत्य सत्पमानाधिकारादि हि ॥ स्त्रीभिः परिवृतो नित्यं नन्दमानो रमेत वरो ॥ नमाय सप्त दिनं यावत् च चण्डालाः ह्युपागताः ॥ वीतशो
कं तमालोक्य प्रोचुः सर्वे गताः ॥ एकाह निर्गतो नाथेन षडहान्यवशेषकाः ॥ इति विज्ञापितं विज्ञाय क्रूरं चाण्डालसत्वरे ॥ तथाप्यवनिपालसु
वीतशोकः सम्पादितः ॥ हा हम्मी त्रिनिश्चित्य लोकं पापितं चेतकाः ॥ एवं माप्य सफाहे निर्गतो वासरमादिनः ॥ सर्वं पित्र संगतापस्यैव
प्रालपत ॥ सफला हा निर्गता नाथेन्द्राकं षष्ठे रूपं दिनं ॥ तत्प्रज्ञो विवितं नैव कर्त्तव्यं न च दैवतां ॥ इति मेषु सुसमालोक्य वीतशोकः नृपनि
शन्यसः ॥ हीनान् प्राणश्चार्कान्तं सम्प्रति वचनं अथावदत् ॥ कुत्राहं भवनं त्यक्त्वा यास्ये कस्याश्रयं साम्प्रतं ॥ अहो कर्मभवनाज्ज्ञस्त्राणं मम प्रभु ८१
सत्यं ॥ अहो जन्म प्राप्तु नस्योवेंश नराहं समाश्रितः ॥ इदानीं कम्पन् स्मृत्वा भवगंगच्छयं हि विकलः ॥ यदि प्राप्तु दया स्वे वलहेतोर्यानैर्वा
नृणा ॥ तदाहं त्वाक्रिमा त्विन्नं सर्वदास्यं शुहं कवकाः ॥ यदा तत्पश्चिमं प्राप्त दर्शन संस्थापत्स्य न ॥ तदाहो दर्शनं कृत्वा यास्यामि परं हृदय
मालयं ॥ अत्र प्रार्थनी श्रुत्वा पूर्ण सर्वे कृपान्विताः ॥ तदक्कं प्रवदन् तत्तु दर्शन मन्तु मर्हथ ॥ इति तेनादितं श्रुत्वा सर्वे नवृषघ
घातकाः ॥ तथा हीति प्रतिज्ञाय कर्तु भवन्नृपाचनत् ॥ तत्कालं वीतशोकं तं वन्द्य शोकस्य रूपतः ॥ पुनरन्तःसमन्वानीय प्रसन्नं स्वैर्वं
त्वावदयता ॥ स्वामी नृप तव भ्राता कदस्य ऊर्जुमर्हति ॥ तत्प्रेतन्दकवानं तु तद्उपनमन्तं शुप्रणा ॥ इति तेन प्रार्थितं श्रुत्वा राजा प्रम

४

हनज०ना त्रस्तत्र मा कृष्यभभकुनिकाकम्भिवासहसे॥ ॥ दृङ्मानयाभभीमुखी चपत्रा पूंसंस्कृप्रियस्य हृदयस्य विकल्पा श्री॥ सासं
घ्रणं विवसन चपत्रलसो प्रतेङ्गीना वसतिनाजसदा नवेभत्र॥ ॥याचन्दने रूणधिभति तुल्य श्रीतेर्हि फाल्गियत नसगी सुनभावसान्न॥
सासुनखी रुतभुजा श्लिष्टन कामंसदभूत खजनवन्धुहताभ्भभनो॥ ॥यत्सङ्गिकाकनकनूपुरकंकणोत्र हनेसुभावधवदेःस्मर
वाऊल श्री॥ तस्याभिनीच कुसुमाकुलगण यस्यांप्रसूहवावकुविक्षाक्रमयःपतन्ति॥ हर्म्यषु पश्यचिरभ मनोहरषु याजी विताश्च
म वमीसस्व खीजनेभत्र॥सायंपिकं चचिकेर्व्वजनेःसगत्वेसएवकपयवनेवतवीजगोत्थो॥ ॥ लीलाम्बुजानसकलेनमुखी प्रियस्य
कोपेहलाकुलनतटनिहितवयत्नगंसोहगावरव धूस्पलिताच भसो हाहाकथंदहतिगां वहन्कृतान्त॥ ॥ये लोचनेमदनविकल्पलो ८८
लासामदअविलासचपलोत्तसनाहयेभ्य॥ ॥कागा मा जुविजनोवृत्तीचनीलकान्यवहा कुलवावावीवृनिभवद्वासयाकनक
रत्नसमुद्विभाह कन्द्राहनत्र पश्यभे दुकूल वसेः॥ का नोन कामवभगतथ पुरुषका साकामितोस्वपति हंपुहाभ्भभनो॥ ॥य
चूचिगन्धगा हृष्यभवदनावविन्दं कानकामवभगा यो त्सवेषु॥ तस्यप्रयो विहगनाद्रयं कनाभ्यखादनिहाकथमूरवोखल्
ऊम्बू काक्ष॥ ॥ ॥याकुजाद्दशनघातिनिपीडिताच दन्तक्षतेन प्रियरभन चहाकृनलि॥ लाप्य क्रिना कथमहावनेत्र कोनाद
नाहि ग्रामनिर्भसहतेतिचित्रं॥ ॥ कलीलापेस्वषु कचसुभगं दिग्यवचनं कृगस्य कुङ्काक्ष कृत्वनयनं चन्द्र भवत्व॥ सुसाल

देवाग्नृवाणितोचद्दछा श्वाणा विनिन्द्याहिविजुत्सयनि।उच्चाटनयणिवभीकनंच सुं।प्रयागमहिलाधयन्ति।कामफलाहे
रनये गुमलो वलन्ति पापनरकयूगानं अन्यजुरुक्षाहिप्रपूजिगवलन्ति कूपश सूदीर्घतपु।कचित्व जनृद्धाभाचनाफक
चिछिलाथलुनियो जिताज्ञा।कचिदयामृजलचूहिता क्षेत्रलेखहिवानरकंचसन्ति।तथाप्रमोकूकुलाहिन्नाःजारामृदिभानि
वसन्ति मूछा:।अःअमृत्याक्षण्यपनप्रदुछारुलोकवाणांनिवलिकपिःयवशायसुचबालकंकूरुस्विनं धर्मनंचसवकं।गतस्या
स्याकनयोहवकःस्कःस्थनांजन्म भगवन्ति।यामानवंजन्मलवाप्यदुर्लभंकनाशिनावाधिपदंतथाशनं।समानघःभूरुविवर्द्धिकं
पञ्चनिलाकुलाविहिनिगायतः।।प्यन्ति देवागानानमन्त्याहमोमृगाश्चधसिदेलोकाः।।कमवनाथंभनर्भियाहिभनेवविश्वंभनि
पाल्यमणि।जुकनसोल्यंसविय स्थनालिनाङ्काादिसोरवंचहिलतेऽपि।।नागालये न्याहिजाऽहाऽर्थं तनाधिलाताननिवर्द्धना।जुक्क
सूनकनकाश्वहीमादश्चश्वगाने दहनेनकश्च।।सर्वजुखंखंचपिऊसलुलुं लाकुश्चाप्यकुविनक्रगन।।ग्रोऽपचसुकासवर्जुर
सूत्रांकासुपथिकदर्मसिगाय श्चभवहिंसाहिमयाहमलाकालासप।।एमेवाऽर्लसिधिवसनालसमयप्यूमादताप्राप्तिनां सोख्यलं
अूकदामृगापिरुवत्कालासूसर्वजू।।सेवीछलाकमविनंभुवनजुयछं कालस्यरुन्धविवनपिभमाविभकं।।छिलाऽमोहमाप्ता
हिंसाश्रमागावा श्वेप्रयाऽयसदामनसाहिलार्षा।।यूरुक्षासूवाधिरुवपुश्चसनांयशमनामपिनेव शाचनं।।समानिनोदूरु

पूर्वसक्तस्य शुक्रस्यामहा॥तेषामाहाकमाः सर्वत्रैश्वर्यकाधिपाश्चापि॥तथाब्रह्मादयश्चापिप्रत्यक्षमिश्वरकमाः॥षट्कादयःसप्तकाश्चाष्टसाकमाः॥
महर्द्धिकाः॥धृतराष्ट्रस्यश्चापिगंधर्वसिद्धिर्नकमाः॥प्रत्यक्षमिहस्थानिर्यस्यकिंवयंप्रक्षिणं॥तथाचपालयन्यंववेश्चनत्याग्नयः॥स
हस्यासंसकुर्वंतिगृहादिषूकदाचन॥तथाप्रेताधिपः कालःकृष्णश्चाष्टमहावसः॥विरूढकादयानेवविप्रत्यक्षिकथंवन॥नेमस्यादिमहा
वीराःसाकुलाश्चाष्टसुतानुगः॥पालयन्यंहिसहस्रकृतानियंसमक्षतः॥तथानाग्नधिपाशीसर्ववंवरूपाक्षयः॥विरूपाक्षस्यश्चापित्रकर्त्रा ह
वहांसहा॥सर्वपिसाधूताश्चेवंशोनियंसहानुगः॥उलूपात्रकरणंकापिनकुर्वंतिकदाचन॥श्रीहरेःसहायकावनयाश्चाष्टयापिच॥तेषां
नियंप्रत्यक्षकर्तृकुर्वंयथिनं॥महश्चनाक्षयश्चाधिसर्वलोकाधिपंकं॥तथांतकायकुर्वंतःप्रकृतिंयथिनं॥तथाहर्यादयःसर्वत्र ८८
हाकीशामहर्द्धिकाः॥[illegible]वसर्वंतांनांश्चैवसर्वथा॥चन्द्रस्यश्चापिनक्षत्राणिसर्वथाकाश्चापि॥तेषांतुंसहस्रलोकेकुर्वंतुवनेधि
प्रणं॥वसविश्चाष्टदेवंस्यासहावीराःमहर्द्धिकाः॥महानुरुमिर्यंकेहतेषांसाहायकेहकिंचा॥सर्वाश्चसाकाकूर्मरेतेवाश्चगन्धाधिपाः॥महाका
लाःकुमारतश्चकुर्मंवप्रियार्थदाः॥तथाश्चविघाधराश्चाधिपिशाचाःसाध्याश्चाश्वकिन्नराः॥वसवःपूतनासोढामागःकासाश्चाधिच॥नक्षत्रलवणा
श्चाधिपत्यंचाःशिवाःअपि॥सर्वत्रैवाकुरुस्थानंवत्रकुर्म्याकाकमाःसदा॥सनत्कादिसनत्यश्चाधिपि[illegible]वकुर्वंतीश्वरान्यमाः॥हर्यधिः
सप्तर्षिलमाद्याऊनाहेत्याधिपादयः॥सहायासविवाश्चैवंधूसिंप्रत्यहंसदाः॥हरायःपक्षिजनश्चाधिपक्षिणिवर्गश्चाश्वबोधवाः॥तथाश्चयधिऊनाहिं